

Genetski algoritam i hibridni genetski algoritam primenjeni na problem bojenja grafova

Seminarski rad u okviru kursa
Računarska inteligencija
Matematički fakultet

Selena Vukadinović, Aleksandar Jakovljević,
vukadinovic.selena@gmail.com, a.jakovljevic96@gmail.com

10. juni 2019

Sažetak

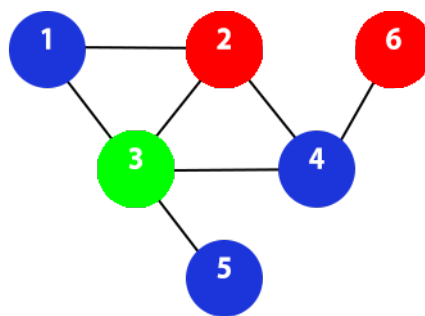
U radu su prikazana dva algoritma za rešavanje problema bojenja grafa. Prvi algoritam, genetski algoritam, koristi operatore uobičajne za genetske algoritme prilagođene problemu bojenja grafova, dok hibridni genetski algoritam dodatno koristi i lokalnu pretragu. Algoritmi su testirani nad relevantnim DIMACS test primerima i dali zadovoljavajuće rezultate. Sprovedenom analizom nad rezultatima može se uočiti mesto za poboljšavanje oba algoritma.

Sadržaj

1	Uvod	2
1.1	Prethodni radovi	2
2	Primenjeni algoritmi	2
2.1	Genetski algoritam	2
2.1.1	Funkcija prilagođenosti	3
2.1.2	Selekcija	4
2.1.3	Reprodukcija	5
2.1.4	Mutacija	5
2.2	Hibridni genetski algoritam	5
3	Eksperimentalni rezultati	6
4	Zaključak	10
	Literatura	10
A	Dodatak	11

1 Uvod

Problem bojenja grafa predstavlja NP-kompletni problem [8] i odnosi se na problem dodele boja čvorovima grafa. Za dati graf $G(V, E)$, gde je V skup čvorova, a E skup grana, potrebno je dodeliti čvorovima boju iz skupa od k boja, gde je k prirodan broj, tako da za dva susedna čvora, odnosno dva čvora povezana granom, važi da su različitih boja. Ispravno bojenje grafa se naziva valjano bojenje grafa [1]. Broj boja koje su dodeljene čvorovima grafa naziva se hromatski broj grafa u oznaci $\chi(G)$. Broj boja je ograničen tako da važi da je gornja granica $\chi(G) \leq 1 + \Delta(G)$, gde je $\Delta(G)$ maksimalni stepen grafa, dok se donja granica naziva minimalni hromatski broj grafa. [7] Pronalaženje minimalnog hromatskog broja grafa predstavlja NP-težak problem [8].

Slika 1: Valjano bojenje grafa

1.1 Prethodni radovi

Veliki broj radova je napisan na temu rešavanja problema bojenja grafova koji uključuju korišćenje genetskih algoritama [5, 1, 3]. Kao efikasne algoritme ističemo hibridni evolutivni algoritam koji je koristio specijalizovano ukrštanje i tabu pretragu [2], kao i hibridni genetski algoritam koji koristi veći broj operatora selekcije i mutacije u kombinaciji sa mudrošću veštačke gomile (engl. *wisdom of artificial crowd* i lokalne pretrage [4].

2 Primenjeni algoritmi

U ovom poglavlju opisaćemo algoritme koje smo koristili prilikom rešavanja zadatog problema. Koristili smo genetski algoritam i njegovu modifikaciju koja podrazumeva korišćenje lokalne pretrage.

2.1 Genetski algoritam

Genetski algoritmi poseduju univerzalnu strukturu koja podrazumeva proces selekcije i skup operatora: ukrštanje i mutaciju [1].

```
1000 while not self.stop_condition():
1002     new_generation =
1004         heapq.nlargest(self._elite_size, chromosomes)
1006     for_reproduction =
1008         self.selection_tournament(chromosomes)
```

```

1008         chromosomes =
1009             self.create_generation(for_reproduction,
1010                                   new_generation)
1012         self._top_chromosome = Chromosome(
1013             min(chromosomes, key=attrgetter('fitness')),
1014             min(chromosomes, key=attrgetter('fitness')).fitness)
1016         self._current_iteration += 1

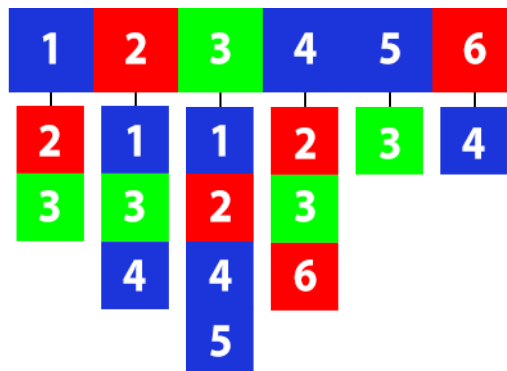
```

Listing 1: Struktura genetskog algoritma

Populaciju čine jedinke čiji je genetski kod lista u kojoj jedan gen predstavlja boja gde indeks u listi odgovara čvoru grafa 2. Korišćena je lista povezanosti za čuvanje podataka o susedima svakog od čvorova 3.

Slika 2: Genetski kod jedinke

Slika 3: Lista povezanosti

2.1.1 Funkcija prilagođenosti

Prolaskom kroz listu povezanosti i upoređivanjem boja čvorova određujemo vrednost funkcije prilagođenosti 2. Ukoliko je boja suseda ista kao i boja posmatranog čvora, uvećavamo vrednost funkcije prilagođenosti. Vrednost funkcije cilja je jednaka nuli, te je potrebno minimizovati vrednost funkcije prilagođenosti. Uslov zaustavljanja predstavlja prekoračenje dozvoljenog broja iteracija i jednakost funkcije prilagođenosti sa funkcijom cilja. U algoritmu je korišćen i elitizam kako bismo sačuvali jedinke sa najboljom funkcijom prilagođenosti.

```

1000     def fitness(self, chromosome):
1001         fitness_value = 0
1002         for i in range(self._num_vertices):
1003             for j in self._adjacency_list[i]:
1004                 if chromosome[i] == chromosome[j]:

```

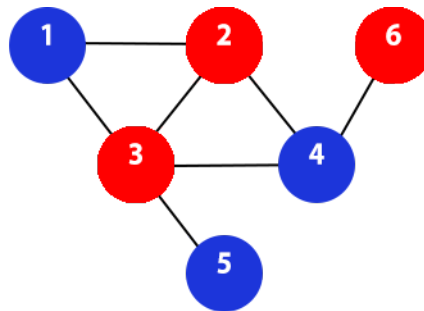
```

1006         fitness_value += 1
        return fitness_value

```

Listing 2: Funkcija prilagođenosti

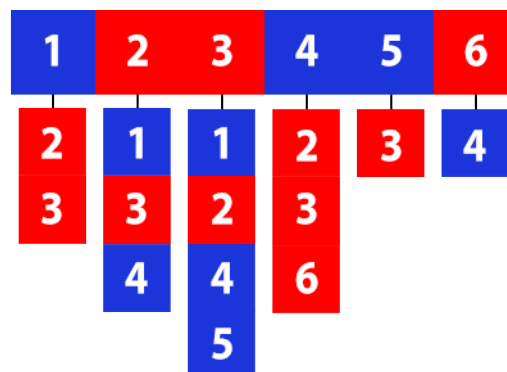
Vrednost funkcije prilagođenosti jedinke grafa 4 čiji je kod dat na slici 5 i čija je lista povezanosti čvorova data na slici 6 iznosi 2. Naime, čvorovi čiji su indeksi 2 i 3 kao svoje susede imaju čvorove iste obojenosti, što prouzrokuje uvećavanje vrednosti funkcije prilagođenosti.

Slika 4: Neispravno bojenja grafa

Slika 5: Genetski kod jedinke neispravnog bojenja grafa

Slika 6: Lista povezanosti neispravnog bojenja grafa sa slike 4

2.1.2 Selekcija

Za proces selekcije korišćena je turnirska selekcija u kojoj se bira jedinka sa najboljom funkcijom prilagođenosti iz nasumično izabranog

skupa jedinki populacije.

```
1000     def selection_tournament(self, chromosomes):
1001         return
1002         [self.selection_tournament_pick(chromosomes, self.
1003         _tournament_k)
1004         for i in range(self._reproduction_size - self._elite_size)
1005         ]
1006
1007     def selection_tournament_pick(self, chromosomes, k):
1008         picked = []
1009         best_i = None
1010         for i in range(k):
1011             pick = random.randint(0, self._generation_size - 1)
1012             picked.append(chromosomes[pick])
1013             if best_i is None
1014             or picked[i].fitness < picked[best_i].fitness:
1015                 best_i = i
1016         return picked[best_i]
```

Listing 3: Proces turnirske selekcije

2.1.3 Reprodukcija

U procesu reprodukcije koristimo sve jedinke koje su izabrane u procesu selekcije kao i određen broj jedinki koji je sačuvan elitizmom. Kao operator ukrštanja koristili smo jednopoziciono ukrštanje 4.

```
1000     def one_point_crossover(self, a, b):
1001         bp = random.randrange(1, self._num_vertices - 1)
1002         child1 = a[:bp] + b[bp:]
1003         child2 = b[:bp] + a[bp:]
1004         return child1, child2
```

Listing 4: Jednopoziciono ukrštanje

2.1.4 Mutacija

Nakon procesa ukrštanja, primenjuje se operator mutacije 5. Zaglavljivanje u lokalnom optimumu predstavlja veliki problem kod genetskog algoritma primenjenog nad problemom bojenja grafa, te pojedini autori preporučuju veliku verovatnoću mutacije [4]. Iako velikom verovatnoćom mutacije pretraga počinje da liči na slučajnu pretragu, strategijom elitizma obezbeđujemo čuvanje najkvalitetnijih jedinki i zadržavamo usmeravanje pretrage.

```
1000     def mutation(self, chromosome):
1001         t = random.random()
1002         if t < self._mutation_rate:
1003             i = random.randrange(0, self._num_vertices - 1)
1004             chromosome[i] = random.choice(self.
1005             _allowed_gene_values)
1006         return chromosome
```

Listing 5: Mutacija

O vrednostima parametra algoritama više u nastavku rada 3.

2.2 Hibridni genetski algoritam

Hibridni genetski algoritam pored genetskog algoritma koristi dodatne tehnike pronalaženja optimalnog rešenja. U našem slučaju, kodiranje gena, funkcija prilagođenosti 2.1.1, selekcija 2.1.2, reprodukcija 2.1.3 i

mutacija 2.1.4 su iste kao u prethodnom algoritmu 2.1. Jedina razlika u strukturi je upotreba lokalne pretrage nakon stvaranja nove generacije 6.

Lokalna pretraga se izvršava nad jedinkama čija je funkcija prilagođenosti ispod unapred zadate granice. Ovo rešenje je nastalo kao modifikacija već postojećeg rešenja [4]. Razlika je u tome što se lokalna pretraga primenjuje nad svim jedinkama koje imaju vrednost ispod granice u svakoj iteraciji, dok je u [4] upotrebljena kao drugi operator mutacije nad najkvalitetnijom jednikom ukoliko je njena funkcija prilagođenosti ispod unapred zadatke granice. Ukoliko posmatramo nesipravno obojen graf sa slike 4 i njegovu listu povezanosti 6, prilikom lokalne pretrage genu sa indeksom 3 dodelićemo boju iz skupa dozvoljenih boja, što je u ovom slučaju zelena i dobiti valjano bojenje grafa 1 čiji je kodiranje 2, a lista povezanosti 3. Na ovaj način smo našli rešenje i postigli uslov zaustavljanja algoritma.

```

1000     def local_search(self,
1001                       old_chromosome,
1002                       old_chromosome_fitness):
1003         for k in range(self._local_search_iters):
1004             chromosome = old_chromosome
1005             for i in old_chromosome:
1006                 for j in self._adjacency_list[i]:
1007                     if old_chromosome[i] == old_chromosome[j]:
1008                         # Pravimo skup boja suseda cvora
1009                         set_of_colors =
1010                             set([old_chromosome[vertex]
1011                                 for vertex in self._adjacency_list[i]])
1012
1013                         set_of_all_colors =
1014                             set(self._allowed_gene_values)
1015                         # Razlika skupa svih boja i boja suseda
1016                         available_colors =
1017                             list(set_of_all_colors - set_of_colors)
1018                         # Ukoliko je skup nije prazan,
1019                         # dodeljujemo boju iz skupa
1020                         # dozvoljenih boja
1021                         if len(available_colors) > 0:
1022                             chromosome[i] =
1023                                 random.choice(available_colors)
1024                         # Racunamo funkciju prilagodjenosti nove jedinke
1025                         chromo_fitness = self.fitness(chromosome)
1026
1027                         # Ukoliko je novo resenje bolje, menjamo staro
1028                         # resenje njime
1029                         if old_chromosome_fitness > chromo_fitness:
1030                             old_chromosome, old_chromosome_fitness =
1031                                 chromosome, chromo_fitness
1032
1033         return old_chromosome, old_chromosome_fitness

```

Listing 6: Lokalna pretraga

3 Eksperimentalni rezultati

U nastavku rada slede eksperimentalnim rezultati dobijeni nad odgovarajućim DIMACS test primerima koji se mogu pronaći na sledećoj veb lokaciji [6]. Eksperimenti su sprovedeni na računaru čije su specifikacije sledeće:

- Processor: Intel(R) Core(TM) i5-4210U CPU @ 1.70GHz (4 CPUs)
- RAM: 8 GB DDR3 @1600MHz

Za izvršavanje algoritama, date su u tabeli 1 korišćene vrednosti parametra. Određenu su eksperimentalno i uz preporuku drugih autora [4].

Tabela 1: Vrednosti parametra.

GA i HGA	
naziv parametra	vrednost
broj generacija	1000
veličina populacije	50
veličina selekcije	25
stepen mutacije	0.7
veličina turnira	4
Samo HGA	
granica aktivacije pretrage	5
broj iteracija pretrage	3

Od oba algoritma se zahtevalo da pedeset puta pronađu rešenje za date grafove kako bi se formirale statistike vremena izvršavanja i broja iteracija, čime smo dobili i tabelu uspešnosti 6 algoritama za date grafove. Tabele 2 i 3 sadrže statistike vremena izvršavanja algoritama, dok tabele 4 i 5 sadrže statistike broja iteracija za koje je pronađeno rešenje. Svi algoritmi su bar jednom obojili svaki graf minimalnim hromatskim brojem odgovarajućeg grafa.

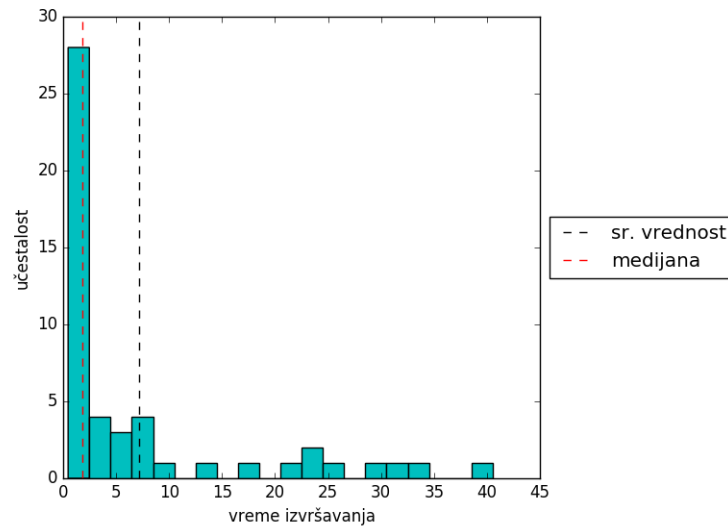
Iz naredne dve tabele 2 i 3 možemo zaključiti da za date instace grafa, prosečno vreme izračunavanja genetskog algoritma je u većem broju slučajeva bolje nego prosečno vreme izračunavanja hibridnog genetskog algoritma. Hibridni genetski algoritam je pokazao bolje rezultate u slučajevima *huck.col*, *queen5_5.col* i *games120.col*. Može se uočiti da su najbolji rezultati u većem broju slučajeva dobijeni korišćenjem hibridnog genetskog algoritma, ali to je slučaj i sa najgorim rezultatima. Medijana nam je dobar pokazatelj problema koji algoritmi imaju sa lokalnim ekstremima, jer ukoliko dođe do zaglavljivanja, potrebno je dosta vremena da se algoritmi odglave 7. U obe tabele, vrednost medijane je uvek manja od srednje vrednosti.

Tabela 2: Vreme izvršavanja i njegove statistike dobijene GA.

naziv grafa	suma	sr. vrednost	medijana	najbolje	najgore
myciel4.col	0.911	0.018	0.017	0.009	0.033
myciel3.col	0.117	0.002	0.002	0.001	0.006
david.col	94.947	1.899	1.741	0.358	4.076
myciel6.col	63.174	1.264	0.907	0.405	3.799
huck.col	15.782	0.316	0.235	0.118	1.487
queen5_5.col	22.224	0.444	0.325	0.059	1.911
myciel5.col	5.678	0.114	0.091	0.059	0.354
jean.col	29.751	0.595	0.465	0.121	2.697
games120.col	53.083	1.062	0.971	0.602	2.749

Tabela 3: Vreme izvršavanja i njegove statistike dobijene HGA.

naziv grafa	suma	sr. vrednost	medijana	najbolje	najgore
myciel4.col	0.919	0.018	0.017	0.004	0.044
myciel3.col	0.132	0.003	0.003	0.001	0.004
david.col	191.579	3.832	2.034	0.097	23.899
myciel6.col	359.574	7.191	1.843	0.470	40.540
huck.col	10.350	0.207	0.148	0.046	0.996
queen5_5.col	13.667	0.273	0.121	0.039	1.458
myciel5.col	14.830	0.297	0.173	0.064	3.538
jean.col	61.674	1.233	0.203	0.068	15.993
games120.col	48.885	0.978	0.431	0.258	9.206

Slika 7: Histogram HGA za *myciel6.col* graf

Što se tiče rezultata dobijenih nad brojem iteracija, rezultati dobijeni eksperimentom ukazuju da je hibridni genetski algoritam bolji u svakom segmentu od genetskog algoritma, što je posledica korišćenja lokalne pretrage u hibridnom genetskom algoritmu. Kao i tabelama vremena izvršavanja, srednja vrednost broja iteracija je veća od medijane osim u slučaju grafa *myciel3.col* gde je kod oba algoritma srednja vrednost manja od medijane.

Tabela 4: Broj iteracija i njegove statistike dobijene GA.

naziv grafa	suma	sr. vrednost	medijana	najbolje	najgore
myciel4.col	777	15.54	15.0	7	31
myciel3.col	84	1.68	2.0	0	4
david.col	22793	455.86	413.5	85	987
myciel6.col	16130	322.60	229.0	101	963
huck.col	4637	92.74	68.5	32	453
queen5_5.col	11628	232.56	166.0	28	965
myciel5.col	3049	60.98	49.5	29	171
jean.col	9796	195.92	152.5	38	911
games120.col	8752	175.04	161.0	98	459

Tabela 5: Broj iteracija i njegove statistike dobijene HGA.

naziv grafa	suma	sr. vrednost	medijana	najbolje	najgore
myciel4.col	311	6.22	6.0	2	12
myciel3.col	43	0.86	1.0	0	1
david.col	8170	163.4	96.5	20	976
myciel6.col	10476	209.58	91.0	48	916
huck.col	1117	22.34	20.0	11	59
queen5_5.col	6815	136.3	57.5	16	751
myciel5.col	1656	33.12	25.0	16	223
jean.col	3805	76.1	24.0	14	860
games120.col	2729	54.58	41.0	33	244

U tabeli 6 posmatramo odnos ukupnog broja pokušaja i zahtevanog broja uspeha. Može se uočiti da genetski algoritam ima veću uspešnost od hibridnog genetskog algoritma.

Tabela 6: Procenat uspešnosti algoritma.

naziv grafa	GA	HGA
myciel4.col	100.00%	100.00%
myciel3.col	100.00%	100.00%
david.col	46.73%	46.73%
myciel6.col	96.15%	66.67%
huck.col	100%	100.00%
queen5_5.col	42.37%	31.45%
myciel5.col	100.00%	100%
jean.col	100.00%	98.04%
games120.col	100.00%	100.00%

Ukoliko uporedimo srednje vrednosti oba algoritma sa već postojećim srednjim vrednostima algoritma HPGAGCP iz [4], vidimo da su dobijeni rezultati višestruko lošiji. U tabeli 7 nalaze se upoređeni rezultati. Različitoš u jačini procesora računara koji su korišćeni u ovom i navedenom eksperimentu ne predstavlja bitan faktor.

Tabela 7: Poređenje sa već postojećim algoritmom

naziv grafa	GA	HGA	HPGAGCP
myciel4.col	10.018	0.018	0.006
myciel3.col	0.003	0.003	0.003
david.col	1.899	3.832	0.019
huck.col	0.316	0.207	0.015
queen5_5.col	0.444	0.273	0.031
myciel5.col	0.114	0.297	0.014
jean.col	0.595	1.233	0.015
games120.col	1.062	0.978	0.027

4 Zaključak

Genetski algoritam i hibridni genetski algoritam predstavlja jedno od mnogobrojnih rešenja za problem bojenja grafa. Jedan od razloga zbog kojeg je hibridni genetski algoritam u proseku sporiji od genetskog jeste zbog lokalne pretrage. Rezultati koje smo dobili su vremenski lošiji. Daljim usavršavanjem načina na koji se vrši pretraga nadomestio bi se problem brzine. Jedan od mogućih načina za poboljšanje hibridnog genetskog algoritma jeste paralelizovanje lokalne pretrage i veća upotreba procesora. Zbog problema koji nastaje usled zaglavljivanja na lokalnom ekstremu, možemo smanjiti broj generacija, što bi umanjilo procenat uspešnosti, ali bi omogućilo stvaranje novog genetskog materijala. Ovo bi predstavljalo problem za grafove koji zahtevaju veći broj generacija da bi se došlo do željenog rezultata. Proces selekcije može se unaprediti korišćenjem složenijih operatora koji su specijalizovani za problem bojenja grafa [2].

Literatura

- [1] Fathelalem F Ali, Zensho Nakao, Richard B Tan, and Yen-Wei Chen. An evolutionary approach for graph coloring. In *IEEE SMC'99 Conference Proceedings. 1999 IEEE International Conference on Systems, Man, and Cybernetics (Cat. No. 99CH37028)*, volume 5, pages 527–532. IEEE, 1999.
- [2] Philippe Galinier and Jin-Kao Hao. Hybrid evolutionary algorithms for graph coloring. *Journal of Combinatorial Optimization*, 3:379–397, 01 1999.
- [3] Lixia Han and Zhanli Han. A novel bi-objective genetic algorithm for the graph coloring problem. In *2010 second international conference on computer modeling and simulation*, volume 4, pages 3–6. IEEE, 2010.
- [4] Musa M Hindi and Roman Yampolskiy. Genetic algorithm applied to the graph coloring problem. *Midwest Artificial Intelligence and Cognitive Science Conference*, page 60, 01 2012.
- [5] Kiyoharu Tagawa, Kenji Kanesige, Katsumi Inoue, and Hiromasa Hameda. Distance based hybrid genetic algorithm: an application for the graph coloring problem. In *Proceedings of the 1999 Congress on Evolutionary Computation-CEC99 (Cat. No. 99TH8406)*, volume 3, pages 2325–2332. IEEE, 1999.

- [6] ThanhVu H. Nguyen (tnguyen at cs.unm.edu) and Thang Bui (tbui at psu.edu). Graph Coloring Benchmark Instances. on-line at: <https://turing.cs.hbg.psu.edu/txn131/graphcoloring.html>.
- [7] Bojan M. Vučković. *Nove kombinatorne konstrukcije u vezi s problemima iz hromatske teorije grafova, ekstremalne teorije skupova i teorije Bulovih matrica*. PhD thesis, Univerzitet u Beogradu, Matematički fakultet, 2017.
- [8] David Zuckerman. Linear degree extractors and the inapproximability of max clique and chromatic number. *Theory of Computing*, 3(6):103–128, 2007.

A Dodatak

Za pokretanje algoritama i analizu rezultata dovoljno je pokrenuti bash skriptu `start.sh`. Broj zahtevanih uspešnih testova je hard-kodovan, tako da ukoliko želimo da nam se skripta izvršava kraće, potrebno je smanjiti broj ručno. Da biste proverili da li je rešenje ispravno, u datoteku `solution.txt` iskopirati rešenje ispisano na standardni izlaz i kao argument komandne linije prilikom pokretanja `test.py` navesti i naziv grafa čije se rešenje nalazi u datoteci.